

[Riishøj]

(ELF) og Eritrean People's Liberation Front (EPLF), i en periode reel kontrol over næsten hele landet med undtagelse af hovedstaden, Asmara. Senere er befrielsesbevægelserne dog blevet tvunget noget tilbage igen efter voldsomme etiopiske militærkampagner støttet af sovjetisk udrustning og instruktion. Men befrielsesbevægelserne kontrollerer dog stadig betydelige områder, efter at en række etiopiske offensiver i landområderne brød sammen, trods betydelige tab i 1979.

Denne gang synes kræfterne at være samlet om den militære udrustning, og forberedelsen foretages meget grundigt fra etiopisk side for at knuse, hvad de etiopiske myndigheder kalder »illegitime terroristorganisationer«.

Billedet af begivenhederne i Eritrea sløres af, at mængden af informationer fra området, ud over de informationer, der kommer fra parterne selv, er meget sporadisk, dels på grund af kamphandlingernes intensitet, dels fordi den politiske og dermed mediemæssige bevågenhed omkring denne konflikt har været behersket.

Imidlertid synes det at stå klart, at de etiopiske styrker denne gang i endnu højere grad end tidligere er udstyret med avancerede sovjetiske våben.

Desuden er det blevet hævdet, at etiopierne er i besiddelse af omfattende lagre af sovjetisk leveret nervegas, ligesom man under kampene har anvendt inhumane våben som f.eks. napalm og fragmentationsbomber. Ifølge forlydender fra EPLF er der fremkommet fordømmelser af den etiopiske offensiv og protester mod anvendelsen af inhumane våben fra regeringerne i England, Belgien, Holland og Italien.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Spørgsmålet besvares af statsministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den danske regering er ikke i besiddelse af oplysninger, der kan bekræfte, at etiopiske styrker under den igangværende offensiv mod befrielsesbevægelserne i Eritrea skulle have anvendt inhumane våben – og de våben, man omtaler, er napalm og fragmentationsbomber – og vi er heller ikke vidende om, at der skulle være oplagret nervegas.

Ifølge det for udenrigsministeren foreliggende kan jeg meddele, at hverken England, Belgien, Holland eller Italien har fordømt den etiopiske offensiv eller protesteret imod anvendelsen af inhumane våben. Regeringen i Danmark fordømmer selvsagt anvendelsen af kemiske og inhumane konventionelle våben, som er forbudt ved internationale aftaler, men som sagt er vi ikke vidende om, hvorvidt de har været anvendt eller er på lager.

Hvad angår regeringens holdning til Eritreakonflikten, kan jeg vel også henvise til, at udenrigsministeren gav et skriftligt svar den 2. marts 1982 på et spørgsmål om denne krig; det var spørgsmål nr. 338, stillet af fru Inge Krogh.

Riishøj (SF):

Anledningen til, at jeg stiller spørgsmålet nu, er sådan set også forlydender. Det, der er særligt ved den krig, der foregår i Eritrea, er, at den jo foregår meget hemmeligt. Vi ved meget lidt om den, men vi ved så meget som, at krigen er meget intensiv, og vi ved også, at Sovjetunionen her nok er ved at rode sig ind i noget, der kunne ligne USAs engagement i El Salvador, måske endda noget, der kunne ligne et Vietnam. Så det er en krig, der foregår med voldsom intensitet og muligvis med våben som nervegas; det er i hvert fald blevet hævdet fra visse af de eritreanske befrielsesorganisationers side.

Jeg vil spørge udenrigsministeren – nu bliver det jo statsministeren – om statsministeren vil fortsætte med at undersøge denne sag og måske tage kontakt med nogle af de regeringer, som mere eller mindre har reageret på denne krig i det mindste – i hvert fald England, Belgien, Holland og Italien har protesteret imod det sovjetiske engagement i Eritrea – og måske også tage kontakt med de eritreanske flygtningeorganisationer og eksilorganisationer, som dog sender informationer ud om krigen.

Det er en krig, der altså foregår hemmeligt, og det vil være forkert, hvis vi ikke har konkrete oplysninger om, hvordan denne krig gennemføres, så helt konkret vil jeg gerne have at vide, om regeringen vil stille penge til rådighed for eritreanske flygtninge – jeg ved, at den norske regering har bevilget penge til de flygtninge, som kommer fra Eri-